

Forfatter: Ulfeldt, Leonora Christina

Titel: Udrag fra Confrontationen i Malmø 1659

Citation: Ulfeldt, Leonora Christina: "Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer", i Ulfeldt, Leonora Christina: *Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN ; C. O. BØGGILD-ANDERSEN , Rosenkilde og Bagger, 1949, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-leonora01-shoot-idm140124513233008/facsimile.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Jammers Minde og andre selvbiografiske Skildringer

syntes, at vi gjorde for lidt derudi, da K. *Mt.* af Danmark var udi Velstanden, at vi ikke søgte Hs. K. *Mt.s* Gunst. Ded blev ikke overladt, fordi vi den jo højt adstundede¹, mens² ikke paa den Maade *Pardon* at begere; thi der var ingen Forseeelse be-gaaet. Og vilde jeg, at vi havde alle *Potentaters* Gunst, dog alting med Manér."

Advocaten tilspurte hannem, om Greven ikke havde talt med hannem om *La Voiette*. *Bartholomeus* svarede ja, han havde sagt hannem, at han længe havde kendt *La Voiette*, der han var Prinsen af *Uranien's Page* og de var gode Venner. Hvortil jeg svarte: „Hvem monne have sagt Eder ded, at *La Voiette* havde der værret *Page*? Jeg er vis paa, at I ded ikke haver hørt af min Herre. Ded er sandt, at min Herre kendte hannem *Page* hos Prinsen af *Uranien*, og derres Venskab var saaledes, som den imellem en *Ambassadeur* og en *Page* kan værre."

Advocaten tilspurte *Bartholomeus*, om Greven ikke havde sagt hannem, at dersom de af København havde faldet ud efter Stormen, kunde de Finden³ have ganske ruineret. *Bartholomeus* svarede ja og *repeterede* Ordene. Hvortil jeg svarte, at dertil havde min Herre selver svaret, og saae mæn, at *Bartholomeus* ikke var bedre Krigsmand end som Statsmand; thi ded vidste min Herre vel, at ded var ikke raadeligt for Fodfolk at *attaquere*⁴ Rytteri udi *vase campagne*⁵. Hvortil *Advocaten* sagde: „Eftersom *Vorre*⁶ var udi *Confusion*, kunde ded vel have skeed." „Ded forstaar jeg ikke," svarte jeg; og vilde han derpaa noget mere have talt, mens Gyldenstjerne vinkede hannem. *Bartholomeus* begyndte at sige, at Greven havde skældet hannem for en Tyv, og ded var han ikke, og skulde man ded aldrig kunne bevise. Og sagde han videre: „Der jeg hørte ded, da maa jeg bekende . . ." „Hvad?" sagde jeg. Han svarte intet. „Jeg ser, I haver gjort af Had," sagde jeg, „hvis⁷ skeed er." „Nej," sagde *Advocaten*, „han havde alting bekendt, førend han Grevens Er-

¹ Det blev ikke forsonet af Mangel paa Iver efter at opnaa den (Kongens Gunst).
² men. ³ Fjenden. ⁴ angribe. ⁵ aaben Mark. ⁶ vore Tropper. ⁷ hvad.

klæring fik at se." *Bartholomeus* stympet¹ immer derpaa igen og sagde, at hannem aldrig nogen Tyveri skulde overbevises, og ded havde man hannem med ingen Sandhed tillagt. Hvortil jeg svarte: „Dersom Eder er længere Liv forelagt og Gud under mig at leve, da skal jeg ded med Eder udføre og bevise, at ded er sandt, hvis² min Herre haver skreven." *Bartholomeus* sagde: „Jeg er aldrig bleven dragen udi nogen Rettergang for Tyveri." „For ikke at lade ded komme dertil," svarte jeg, „saa tinget I op³, og ded med min egen Sal. Morbroder Otte Marsvin." Hvortil *Bartholomeus* teeg lided stille, og sagde siden: „Ded skeede ikke heller." Jeg svarte: „Ded haver Eders Hustrues Midler faaet at vide, som sprang derfor." Hvorpaa han intet svarte.

Advocaten fremviste en Sedel foruden Opskrift⁴ og Underskrift, som han sagde værre min Haand, spurte *Bartholomeus* ad, om den Sedel ikke var min Haand og til hannem skreven; hvortil *Bartholomeus* svarede ja, den Sedel var Grevens *Haand* og til hannem *skreven* Svar paa ded, han skrev hannem om. „Ded er artig," sagde jeg, „han siger, ded er min Herres Haand, og *Advocaten* siger, at ded er min." Hvortil *Advocaten* sagde: „*Bartholomeus* vidste ikke bedre, end ded var Grevens Haand, førend jeg sagde, at ded var Grevindens, for jeg holdte ded ved⁵ Hinders Skrifter." *Bartholomeus* blev ved at sige, at det var Grevens Haand. *Advocaten* tog Sedelen med den Erklæring, min Herre imod Hs. K. M. gjort havde, hvilken var skreven med min Haand og af min Herre underskreven, viste den de danske Adel, der var tilstede, og spurte først, om ded ene Skrift ikke var ligt ded anded, siden, om min Herres Haand ikke var saa let at skrive efter som min. Ingen svarte noget dertil. Viste han mig min Herres Navn selver med den anden Skrift og sagde, at jeg mente udi min *Triplicque*, at ded, *Bartholomeus* ikke havde skreven min Herres Haand efter, havde værret, fordi den ikke var saa let som min at efterskrive; hannem syntes, at

¹ væviede (slæm). ² hvad. ³ købte jer tit. ⁴ Overskrift. ⁵ sammenlignende det med.